Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. *Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvorno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo* jezikovno in prevajalsko politiko [Povezava].

Odločba v zadevi 906/2009/JF - Spor v zvezi s povračilom napačno plačanih zneskov

Odločba
Primer 906/2009/JF - **Preiskava uvedena dne** 26/06/2009 - **Odločba z dne** 18/10/2010

Komisija je pri izplačevanju sredstev pritožnici, pomožni uslužbenki, naredila več napak: prvič, zadržala je zneske, do katerih je bila pritožnica upravičena; pozneje ji je plačala dodatke, do katerih ni bila upravičena; nazadnje pa je pritožnici znova plačala znesek, ki ga ne bi smela.

Komisija je izterjala del celotnega preplačanega zneska pritožnici. Vendar pa je ta v pritožbi varuhu človekovih pravic nasprotovala izterjavi preostalega zadevnega zneska. Pritožbo je utemeljevala z opozorilom na številne napake Komisije in svojim takratnim slabim finančnim stanjem.

Varuh človekovih pravic je opozoril, da je Komisija zakonsko upravičena do izterjave zneska od pritožnice. Vendar pa je v predlogu za sporazumno rešitev Komisijo pozval, naj prevzame odgovornost za več svojih upravnih napak in se odpove izterjavi.

Komisija je dokazala pripravljenost na sodelovanje z varuhom človekovih pravic pri iskanju ugodnega izida rešitve za pritožbo in preklicala zahtevek za povračilo. Varuh človekovih pravic je v odločbi pozdravil pristop Komisije in zaključil primer.

Ozadje pritožbe

1. Od 1. junija 2001 do 31. oktobra 2003 je pritožnik delal za Evropsko komisijo kot pomožni zastopnik. Predložila je dokaze, da ima enega otroka, za katerega ji je Komisija izplačala otroški dodatek.

2. Novembra 2001 je Komisija zaradi napake pri kodiranju v svojem plačilnem sistemu

pritožniku dodelila dodatek za drugega vzdrževanega otroka („drugi dodatek“ [1]), ki se je začel uporabljati avgusta 2001.

3. Decembra 2001 je bil pritožniku izplačan drugi dodatek za obdobje med avgustom in novembrom 2001. Od decembra 2001 do februarja 2003 je pritožnik vsak mesec prejemal drugo nadomestilo. Marca 2003 so razmere spet normalizirale [2] . Skupni znesek, ki je bil pomotoma izplačan v zvezi z drugim nadomestilom, je znašal 5 162,38 EUR.

4. Komisija je 7. aprila 2003 obvestila pritožnika, da je storila zgoraj navedeno napako, in jo povabila na sestanek, da bi razpravljala o finančnih posledicah zanjo.

5. Pritožnik se ni udeležil sestanka s Komisijo. Odgovorila je, da se ne bo strinjala z okrevanjem.

6. Komisija je 23. aprila 2003 obvestila pritožnika, da je po njenih končnih izračunih preplačani znesek znašal 3 368,40 EUR. Komisija je pojasnila, da je dosegla zgornjo številko tako, da je od skupnega zneska 5 162,38 EUR odštela 1 793,98 EUR. Odtegnjeni znesek je ustrezal znesku, ki je bil pomotoma odštet od plače pritožnika ob napačni predpostavki, da je prejemala nadomestila od drugod. Dejansko se je izkazalo, da temu ni tako.

7. Komisija je 24. aprila 2003 pritožnika obvestila, da bo za izterjavo celotnega dolgovanega zneska, in sicer 3 368,40 EUR, od svoje plače za mesece od maja do vključno avgusta 2003, ko se bo njena pogodba prenehala, obdržala mesečne obroke v višini 842,10 EUR.

8. Komisija je 23. junija 2003 obvestila pritožnika, da je po izjemnem podaljšanju njene pogodbe ugotovila, da preostali znesek, ki ga je treba izterjati, znaša 1 684,20 EUR. Pritožnika je obvestila, da bo ta znesek izterjan z mesečnimi zadržanji v višini 421,05 EUR iz njene plače za mesece od julija do vključno oktobra 2003, ko se bo njena podaljšana pogodba iztekla.

9. Komisija je 14. maja 2003 pritožnici poleg plače za ta mesec pomotoma izplačala še 1 793,98 EUR. Ta napaka je nastala zaradi napak, do katerih je prišlo med prehodom iz starega v nov plačilni sistem.

10. Komisija je 14. decembra 2006 in 1. februarja 2007 pritožnika poskušala obvestiti o zgoraj navedenem plačilu, ki je bilo pomotoma izvedeno z dvema priporočenima dopisoma, poslanima na njen naslov. Ta pisma so bila vrnjena z oznako „naslovnik odsoten“.

11. Pritožnik je medtem začel novo obdobje zaposlitve pri Komisiji kot začasni uslužbenec.

12. Komisija je 11. aprila 2007 pritožniku poslala elektronsko sporočilo, v katerem jo je pomotoma obvestila o zgoraj navedenem plačilu v višini 1 793,98 EUR. Pritožnik ni odgovoril.

13. Komisija je 27. julija 2007 pritožniku poslala opomin dolžniku št. 3240907257 (v nadaljnjem besedilu: opomin) s priporočeno pošto in elektronsko pošto, v katerem je zahtevala vračilo zgoraj navedenega zneska do 9. septembra 2007. Pritožnik je odgovoril istega dne in navedel,

da je bil denar ob upoštevnem času že zadržan iz njene plače.

14. Komisija je 20. septembra 2007 zaradi neplačila pritožniku poslala opomin s priporočenim pismom. Ta dopis je bil vrnjen z oznako „nezahtevano“ (*„ne réclamée* “).

15. Pritožnik je 18. oktobra 2007 izpodbijal zakonitost opomina in zavrnil vračilo zadevnega zneska.

16. Komisija je 20. novembra 2007 odgovorila pritožniku in ponovno pojasnila, kako je dolg nastal. Opozorila jo je na dejstvo, da ji je Komisija, kot je že vedela, pomotoma izplačala drugi dodatek, ki je skupaj znašal 5 162,38 EUR. V zvezi s tem se je Komisija sklicevala na svoje elektronsko sporočilo z dne 23. aprila 2003 in poudarila, da je v tem sporočilu pritožnico obvestila, da za nadomestilo dolgovanega zneska ne bo prejela zneska 1 793,98 EUR, do katerega je bila dejansko upravičena. Vendar Komisija navedenega zneska v višini 1 793,98 EUR ni obdržala, kot je bilo napovedano. Plačilo v višini 1 793,98 EUR, izvedeno 14. maja 2003, je bilo torej pomotoma izvedeno [3]. Zato 1 793,98 EUR, del prvotnega dolga v višini 5 162,38 EUR, ni bil nikoli izterjan. Komisija je priznala, da *je bila „[i] t resnična in zelo obžalovanja vredna* “, da je pritožnikov spis vseboval številne napake [4] , vendar je bilo tudi res, da je Komisija pritožnika preplačala in je zato morala izterjati preplačane zneske. Čeprav je Komisija pritožnici pisala šele 14. decembra 2006 [5] , jo je obvestila o stanju in jo pozvala, naj povrne znesek 1 793,98 EUR, ki ji je bil pomotoma plačan, je bila Komisija še vedno v petletnem roku, da bi bila upravičena in celo zavezana zahtevati vračilo neupravičeno izplačanih zneskov. Kljub temu je bila Komisija glede na okoliščine pritožnika pripravljena sprejeti plačilo zgoraj navedenega zneska v mesečnih obrokih v višini 150 EUR v obdobju 11 mesecev z zadnjim obrokom v višini 143,98 EUR.

17. Pritožnik je 28. novembra 2007 zavrnil vračilo navedenega zneska Komisiji, pri čemer je poudaril, da je brezposelna in ni mogla izplačati vračila.

18. Komisija je 14. decembra 2007 pritožnika pozvala, naj ji do 28. decembra 2007 predloži informacije v zvezi z njenim dohodkom. Zlasti je prosila za podrobnosti o njenem nadomestilu za brezposelnost in njenem družinskem položaju, da bi lahko pripravila načrt povračila, ki bi bil bolj združljiv z njenimi finančnimi sredstvi. Pritožnik ni odgovoril.

19. Komisija je 29. januarja 2008 pritožniku poslala opomin in jo pozvala, naj odgovori do 11. februarja 2008. Ker Komisija ni odgovorila, je navedla, da bo izvedla prisilno povračilo.

20. Pritožnik je 1. februarja 2008 odgovoril in zanikal, da je dolžnik, in pozval Komisijo, naj jo preneha nadlegovati.

21. Komisija je 7. oktobra 2008 v skladu s členom 256(1) tedanje Pogodbe ES [6] izdala odločbo (v nadaljnjem besedilu: Sklep) o izterjavi nadomestil, ki jih je neupravičeno prejel nekdanji pomožni uslužbenec. Pritožnika je razglasila za dolžnika za glavni znesek skupaj z obrestmi za zamudo pri plačilu v skupnem znesku 1 903,88 EUR.

22. Sodni izvršitelj je 23. marca 2009 pritožniku poslal kopijo odločbe in ji naložil, naj Komisiji plača glavni znesek skupaj z zamudnimi obrestmi, ki so na ta dan znašale 2 188,34 EUR. Plačilo je bilo treba izvršiti v 15 dneh s kaznijo odvzema premičnin.

23. Pritožnik je 26. marca 2009 pisal Komisiji in jo pozval, naj ustavi postopek izterjave. Poudarila je napake, ki jih je storila Komisija, in poudarila, da je v preteklosti že obdržala 30 % svoje plače. Dodala je, da nikakor nima finančnih sredstev za vračilo zadevnega zneska.

24. Pritožnik se je 7. aprila 2009 prvič obrnil na varuha človekovih pravic in se pritožil na zgoraj navedeno zadevo. Zato se je Komisija odločila, da prekine postopek izterjave, dokler varuh človekovih pravic ne sprejme odločitve.

25. Pritožnik je nato obvestil varuhinjo človekovih pravic, da je njena zadnja pogodba s Komisijo prenehala maja 2009. Navedla je, da pričakuje, da bo začela črpati belgijsko mesečno nadomestilo za brezposelnost v višini približno 1 200 EUR. Junija 2009, torej potem, ko je vložila pritožbo pri varuhu človekovih pravic, pritožnik še ni prejel take ugodnosti.

Predmet preiskave

26. Pritožnik je trdil, da je bil zahtevek Komisije za povračilo v višini 2 188,34 EUR (znesek dolga 23. marca 2009) nepravičen.

27. Pritožnik je trdil, da bi morala Komisija preklicati zahtevek za povračilo.

Preiskava

28. Varuh človekovih pravic je 26. junija 2009 pritožbo posredoval predsedniku Evropske komisije, da poda mnenje.

29. Istega dne in 16. julija 2009 je pritožnik varuhu človekovih pravic poslal dodatno korespondenco, v kateri je pojasnila svojo pritožbo. Varuh človekovih pravic je to korespondenco posredoval predsedniku Evropske komisije in zahteval, da mnenje Komisije upošteva pojasnila, ki jih vsebuje.

30. Varuh človekovih pravic je 21. oktobra 2009 prejel mnenje Komisije, ki ga je pritožniku posredoval s povabilom k predložitvi pripomb. Pritožnik je najprej predložil nekaj dodatnih informacij, nato pa je 29. oktobra 2009 predložil svoje pripombe na mnenje Komisije.

31. Službe varuhinje človekovih pravic in pritožnika so 2. marca 2010 po telefonu razpravljale o zadevah v zvezi z njeno pritožbo.

32. Pritožnik je 3. marca 2010 dopolnil svoje pripombe tako, da je varuhu človekovih pravic posredoval dokument, ki se nanaša na njen finančni položaj.

33. Po skrbni preučitvi mnenja in pripomb varuh človekovih pravic ni bil zadovoljen, da se je Komisija ustrezno odzvala na pritožbo. Zato je začasno ugotovil nepravilnosti in v skladu s členom 3(5) svojega statuta Komisiji predlagal sporazumno rešitev.

34. Varuh človekovih pravic je 8. julija 2010 prejel odgovor Komisije, ki ga je pritožniku poslal s povabilom k predložitvi pripomb. Čeprav v odgovor na navedeno vabilo ni bilo nobenih pripomb, je varuh človekovih pravic v ta namen upošteval nekaj dodatnih dopisov, ki jih je medtem prejel od pritožnika, in sicer 29. maja 2010.

Analiza in sklepi varuha človekovih pravic

A. Zavrnitev nepoštenosti in s tem povezana terjatev

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

35. Pritožnik je trdil, da je bil zahtevek Komisije za povračilo v višini 2 188,34 EUR (znesek dolga z dne 23. marca 2009) nepošten.

36. V podporo tej trditvi je pritožnik trdil, da se je Komisija (i) zavedala, da je brezposelna in da ni imela možnosti plačati zgoraj navedenega zneska; (II) neupravičeno izplačala, ker je vedela, da ima samo enega otroka in ne dva; in (iii) potem, ko je odkrila napako in nato obdržala 3 368,40 EUR, je ponovila isto napako. Ta zadnja napaka je povzročila zgoraj navedeni zahtevek za povračilo.

37. Pritožnik je trdil, da bi morala Komisija navedene argumente ustrezno upoštevati in preklicati svoj zahtevek za povračilo.

38. Komisija je v svojem mnenju najprej poudarila, da je pritožnik delal v Komisiji kot začasni uslužbenec, ko je vložil pritožbo pri varuhu človekovih pravic in ko je Komisija začela postopek izterjave. Zato je prejemala plačo in bi lahko plačala svoj dolg. Vendar tega ni nameravala storiti. To je bilo potrjeno z neobstojem odziva na dopis Komisije z dne 14. decembra 2007, v katerem je bilo določeno povračilo v obrokih, ki so združljivi z njenimi dohodki.

39. Komisija se je nato sklicevala na člen 85 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti [7] (v nadaljnjem besedilu: kadrovski predpisi). Poudarila je, da čeprav so bili zadevni zneski plačani zaradi napake Komisije, ob upoštevanju veljavne sodne prakse [8] to ni pomembno, ker se zgornji člen uporablja prav v primerih, ko je uprava storila napake in izvedla nepravilna plačila. Zato je bil pritožnikov dolg nesporen in ga je bilo treba odplačati.

40. Po mnenju Komisije preplačila, ki jih je izvedla, ne bi mogla ostati neopažena s strani običajno skrbnega uradnika. V zvezi s tem je poudarilo, da tak uradnik ni oproščen preverjanja

plače in se od njega pričakuje, da pozna pravila, ki se uporabljajo za njegovo plačo. Pri izvajanju dolžnosti skrbnega ravnanja zadevni osebi ni treba natančno določiti obsega napake uprave. Če uradnik dvomi o legitimnosti prejetega plačila, je že to zadosten razlog, da mora o tem obvestiti upravo, da lahko opravi vse potrebne preglede.

41. Glede na zgoraj navedeno je Komisija menila, da pritožnik decembra 2001 ni mogel spregledati plačila v višini približno 1 000 EUR ali, po tem plačilu, mesečnih plačil v višini približno 300 EUR poleg plače. Pritožnik bi moral o tem obvestiti upravo in ji dovoliti, da opravi vse potrebne preglede. Prav tako glede na pojasnila Komisije, ki ji jih je Komisija predložila 23. aprila 2003, pritožnik ni mogel prezreti dejstva, da je bil znesek 1 793,98 EUR, ki ji je bil plačan 14. maja 2003, posledica napake, saj je bil prav ta znesek izrecno naveden v dopisu z dne 23. aprila 2003. Iz tega sledi, da bi moral pritožnik o tem obvestiti Komisijo in ji dovoliti, da opravi vse potrebne preglede.

42. Komisija je tako trdila, da ji je pritožnik dolžan znesek v višini 1 793,98 EUR, povečan za zamudne obresti. Navedla je, da je pripravljena sprejeti plačilo na podlagi načrta povračila z obroki, ki bi bili združljivi s prihodki pritožnika.

Predhodna ocena varuha človekovih pravic, ki je privedla do predloga sporazumne rešitve

43. Prvič, varuh človekovih pravic je ugotovil, da je Komisija v skladu s členom 85 Kadrovskih predpisov upravičena izterjati zneske, ki so bili pritožniku preplačani zaradi **številnih njenih upravnih** napak.

44. Prva upravna napaka je bila ponavljajoča se napaka Komisije, ki se je zgodila vsak mesec od decembra 2001 do marca 2003, ko je pritožniku izplačala nadomestilo, do katerega ni bila upravičena, torej drugega dodatka. Komisija je pritožniku napačno plačala 5 162,38 EUR.

45. V zvezi s tem je varuh človekovih pravic opozoril na plačilna lista za december 2001 in januar 2002, ki ju je Komisija predložila skupaj s svojim mnenjem in ki sta bila posredovana pritožniku za njene pripombe. Pritožnik jih ni izpodbijal. Ti so potrdili, da je Komisija decembra 2001 pritožniku izplačala pet plačil v višini 224,43 EUR in januarja 2002 eno plačilo v višini 232,73 EUR kot drugo nadomestilo.

46. Glede na te dokaze je varuh človekovih pravic menil, da je razumno domnevati, da je pritožnik moral biti seznanjen s temi ponavljajočimi se plačili. Glede na to, da je imela samo enega otroka in ne dva, se je morala zavedati, da so bila ta plačila izvedena pomotoma. Iz tega sledi, da bi bilo običajno, da bi pritožnik pričakoval, da bo moral iz svoje plače vrniti skupni znesek **5 162,38 EUR** , kar je posledica preplačila kot celote.

47. Vendar je Komisija 23. aprila 2003 pritožnika obvestila, da je bil znesek, ki ga je treba povrniti, nižji od zneska, ki izhaja iz preplačila. Komisija je pojasnila, da je storila **drugo upravno napako** , ker je napačno odštela 1 793,98 EUR od plače pritožnika. Pojasnila je, da ta

znesek ne bo povrnjen pritožniku, temveč bi se odštel od njenega skupnega dolga do Komisije v višini 5 162,38 EUR. Glede na to, da varuhinja človekovih pravic razume pomembna dejstva, je pritožnik nato postal prepričan, da njen dolg do Komisije znaša 3 **368,40 EUR.**

48. Vendar je Komisija maja 2003 zaradi spremembe svojega plačilnega sistema storila **tretjo upravno napako** in pritožniku **plačala** 1 793.98 **EUR.** Čeprav je pritožnik povrnil skupni znesek v višini 3 368,40 EUR, kot je zahtevala Komisija v svojem pismu z dne 23. aprila 2003, ni ukrepala kot odgovor na to končno plačilo, ki je bilo izvedeno pomotoma.

49. Zato je bilo pomembno ugotoviti, ali se od pritožnika lahko pričakuje, da bo seznanjen s tretjo upravno napako Komisije. To bi bilo mogoče doseči z izvedbo podobne analize, kot je bila opravljena zgoraj v zvezi s prvo upravno napako Komisije.

50. Vendar niti Komisija niti pritožnik nista predložila kopije dopisa z dne 23. aprila 2003 Varuh človekovih pravic torej ni mogel z gotovostjo potrditi, ali se je ta dopis nanašal na znesek 1 793,98 EUR ali na natančne pogoje takega sklicevanja.

51. Pritožnik se je navadil na ponavljajoče se napake Komisije. Okoliščine so bile zavajajoče, ena tožba Komisije pa je bila v nasprotju z drugo. Zato je bilo verjetno, da pritožnica ni vedela, ali so do oktobra 2003 mesečni odbitki od njene plače dosegli končni skupni znesek 5 162,38 EUR ali 3 368,40 EUR. Varuh človekovih pravic ni menil, da so dopisi Komisije z dne 24. aprila ali 23. junija 2003 pomagali razjasniti zgoraj navedeno zmedo z zagotovitvijo načrta povračil, ki temelji na mesečnih zadržanjih plače pritožnika v višini prvih 842,10 EUR, pozneje pa 425,05 EUR.

52. Podobno, čeprav je mogoče trditi, da je bilo razumno, da Komisija meni, da pritožnik ni mogel prezreti preplačila drugega dodatka, varuh človekovih pravic sploh ni bil prepričan, da je to še vedno razumno glede na nejasne dogodke, ki so posledica njegovih dejanj. Prvič, Komisija je izrecno navedla, da je napačno odštela določen znesek od plače pritožnice, in sicer znesek, ki ni bil povezan z njenim dolgom, ki izhaja iz preplačila drugega dodatka. Pozneje je ta znesek povrnila le, nazadnje, da bi ponovno zahtevala isti znesek, pri čemer je navedla, da vračilo ne bi smelo biti izvedeno na prvem mestu, saj ustreza znesku, ki bi ga bilo treba odbiti od dolga pritožnika do Komisije, to je dolgu, ki je izhajal iz napačnega plačila drugega dodatka s strani Komisije.

53. Če povzamemo, je bila pritožnica aprila 2003 prvič obveščena, da ji ni treba povrniti zneska v višini 1 793,98 EUR, ker je Komisija storila napako. Nato je bila štiri leta pozneje, aprila 2007, končno obveščena, da bo morala povrniti ta znesek, ker je Komisija pred skoraj štirimi leti storila še eno napako v zvezi z istim zneskom.

54. Komisija se je oprla na sodno prakso Sodišča Evropske unije, ki se uporablja, in na člen 85 Kadrovskih predpisov, ki upravi ne izključujeta možnosti, da zahteva vračilo zneskov, ki jih je morda pomotoma izplačala.

55. Zgoraj navedene sodne prakse pa se ne sme razlagati tako, da dopušča upravne napake.

V obravnavanem primeru je Komisija **večkrat** storila upravne napake. Komisija vsekakor ni ravnala na način, ki bi ga bilo treba pričakovati od institucije, ki je zavezana dobremu upravljanju. Nasprotno, njeni ukrepi bi lahko bili nesorazmerni in nedosledni, kar bi okrepilo začasno ugotovitev nepravilnosti [9] .

56. Varuhinja človekovih pravic se je seznanila z odločitvijo Komisije, da prekine postopek izterjave, dokler ne sprejme odločitve o pritožbi. Po njegovem mnenju je to pokazalo, da je Komisija pripravljena sodelovati z njim, da bi našla najustreznejšo rešitev spora in odpravila začasno ugotovljeno nepravilnost. Varuh človekovih pravic je zato pozval Komisijo, naj dokaže, da je v celoti pripravljena sprejeti odgovornost za nenavadno število napak, ki so se zgodile v tem primeru, in prekliče svoj zahtevek za povračilo od pritožnika, ki je živel na podlagi nadomestil za brezposelnost. Zato je v skladu s členom 3(5) Statuta evropskega varuha človekovih pravic predlagal sporazumno rešitev:

„Ob upoštevanju ugotovitev varuha človekovih pravic bi lahko Komisija umaknila svoj zahtevek za povračilo.“

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic po njegovem predlogu za sporazumno rešitev

57. Komisija je upoštevala analizo varuha človekovih pravic in začasne sklepe ter se strinjala, da prekliče svoj zahtevek za povračilo.

58. Pritožnik se je strinjal, da se pritožba lahko zaključi, in se zahvalil varuhu človekovih pravic.

Ocena varuha človekovih pravic po njegovem predlogu za sporazumno rešitev

59. Varuhinja človekovih pravic pozdravlja sodelovanje Komisije pri iskanju zadovoljivega izida te pritožbe. V skladu s tem je zaključil primer.

B. Sklep

Varuh človekovih pravic na podlagi svoje preiskave te pritožbe zaključi z naslednjo ugotovitvijo:

Varuhinja človekovih pravic pozdravlja sodelovanje Komisije pri iskanju zadovoljivega izida te pritožbe. V skladu s tem je zaključil primer.

Pritožnik in predsednik Komisije bosta obveščena o tej odločitvi.

P. Nikiforos Diamandouros

V Strasbourgu, 18. oktobra 2010

[1] V izvirnem francoskem jeziku: „ *dodeljevanje pour une personne assimilée à un deuxième enfant à charge* “

[2] V izvirnem francoskem jeziku: „[L] *položaj été régularisée avec le salaire de mars 2003. été régularisée avec le salaire de mars 2003.* “

[3] V izvirnem francoskem jeziku: „[m] *alheuresement, se montant de 1 793,98 EUR n'a pas été retenu et vous a été payé par erreur le 14 mai 2003.* “

[4] V izvirnem francoskem jeziku: „[I] *l est vrai et fort obžalovanja vredno que votre dossier contienne une série d'erreurs…* “

[5] V izvirnem francoskem jeziku: „[L] *première lettre vous informant et vous demandant de rembourser le 1 793,98 EUR n'a malheureusement été envoyée que le 14 décembre 2006.* “

[6] *"Odločbe… Komisija, ki nalaga denarno obveznost osebam, ki niso države, je izvršljiva.* „Lizbonska pogodba, ki velja od 1. decembra 2009, v členu 299 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa podobno določbo kot“[a] *Komisija […], ki nalaga denarno obveznost osebam, ki niso države, je izvršljiva.* “

[7] „ *Vsak preplačani znesek se izterja, če je prejemnik vedel, da ni bilo utemeljenega razloga za plačilo ali če je bilo dejstvo, da je bilo preplačilo očitno tako, da tega ni mogel spregledati.* “

[8] Zadeva T-324/04 *F proti Komisiji* , sodba Sodišča prve stopnje (tretji senat) z dne 16. maja 2007, še neobjavljena v ZOdl., točka 139 (v izvirnem francoskem jeziku): „ *[…] Le fait que l'administration a commis une négligence ou une erreur dans la détermination des droits pécuniaires d'un fonctionnaire est sans incidence sur l' Application de l'article 85 du statut, qui présuppose précisément que l' Administration a commis une erreur en procédant au versement irrégulier…* “

[9] Člena 6 „Sorazmernost“ in 10 „zakonodajna pričakovanja, doslednost in svetovanje“ Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev določata, da:

„uradnik, *ki sprejema odločitve, zagotovi, da so sprejeti ukrepi sorazmerni z zastavljenim ciljem. Uradnik se zlasti ne sme omejevati pravic državljanov ali jim naložiti takse, kadar te omejitve ali takse niso v razumnem razmerju z namenom ukrepa, ki se izvaja […]*

Uradnik je skladen s svojim upravnim ravnanjem in upravnim delovanjem institucije. Uradnik upošteva običajne upravne prakse institucije, razen če obstajajo utemeljeni razlogi za odstopanje od teh praks v posameznem primeru… Uradnik spoštuje legitimna in razumna pričakovanja, ki jih imajo člani javnosti glede na to, kako je institucija ravnala v preteklosti… “